

*Train 2 EN4CE Project is being funded by the
European Union's Justice Programme (2014-2020)*

Uredba (EZ) 1896/2006 o uvođenju postupka za europski platni nalog izmijenjena Uredbom (EU) 2015/2421

Primjena u praksi

Ivana Manestar
Slavica Garac

Uredba o EPN-u – osnovni podaci

- europski platni nalog – jedan od EU instrumenata prekogranične naplate novčanih tražbina – za tražbine do 5.000,00 EUR konkurira mu europski postupak za sporove male vrijednosti (Uredba (EZ) 861/2007 izmijenjena Uredbom (EU) 2015/2421), mada se EPN znatno više koristi u praksi od ESMV-a, zato jer je brži i učinkovitiji
- primjena od 12. prosinca 2008. u svim državama članicama osim u Danskoj
- primjena se svodi u najvećem dijelu na upotrebu standardnih obrazaca A, B, C, D, E, F i G, sadržanih u prilogima predmetne uredbe te u manjem dijelu, kada se radi o situacijama koje ta uredba ne uređuje, na donošenje procesnih rješenja predviđenih ZPP-om za postupke povodom prigovora protiv platnog naloga (čl. 445.a i 451. – 456. ZPP-a) te posebnim odredbama ZPP-a za primjenu predmetne uredbe (čl. 507.1 do 507.nj ZPP-a)

- nadležnost nacionalnog suda utvrđuje se sukladno važećim pravilima Zajednice, osobito Uredbom (EZ) 44/2001 (dalje u tekstu: Uredba Bruxelles I) odnosno danas Uredbom 1215/2012 (dalje u tekstu: Uredba Bruxelles Ia), osim ako se radi o tražbini iz potrošačkog ugovora, a tuženik je potrošač, kada su isključivo nadležni sudovi države članice u kojoj potrošač ima domicil
- domicil se određuje sukladno odredbama čl. 59. i 60. Uredbe Bruxelles I odnosno čl. 62. i 63. Uredbe Bruxelles Ia (primjenjuje se pravo one države u odnosu na koju se želi utvrditi postojanje domicila stranke)
- u RH je za izdavanje i preispitivanje EPN-a do 1. rujna 2019. bio isključivo nadležan Trgovački sud u Zagrebu, a od tada su nadležni općinski ili trgovački sudovi, ovisno o tome o čijoj se stvarnoj nadležnosti radi, prema prebivalištu ili uobičajenom boravištu odnosno sjedištu tuženika (čl. 507.i ZPP-a)
- način na koji ZPP uređuje mjesnu nadležnost nije u skladu s Uredbom Bruxelles Ia – navedena uredba ne određuje samo nacionalnu nadležnost, već i mjesto nadležnog suda unutar države članice – primjerice u stvarima povezanim s ugovorom postoji posebna nadležnost suda mjesta izvršenja konkretne obveze koje se najčešće ne podudara s mjestom domicila tuženika kao mjestom suda opće nadležnosti

- ZPP očito prepoznaje samo opće mjesnu nadležnost iz Uredbe Bruxelles Ia, a ne i posebnu, a kamo li isključivu (npr. stvarna prava na nekretninama)
- uredbe EU su po pravnoj snazi iznad zakona, tako da mjesnu nadležnost suda u RH za postupak EPN-a valja prosuđivati po Uredbi Bruxelles Ia, a ne po odredbi čl. 507.i ZPP-a
- od 2016. do 4. prosinca 2020. na TS ZG zaprimljeno oko 670 predmeta oznake P-eu (predmeti EPN-a i ESMV-a), od kojih se oko 97% odnosi na EPN, dok je na OGS ZG od 1. rujna 2019. zaprimljeno 18 predmeta oznake P-eu i svi se odnose na EPN
- preporučljivo je obrasce iz Uredbe o EPN-u ispunjavati online – interaktivni obrasci na mrežnoj stranici https://e-justice.europa.eu/content_european_payment_order_forms-156-hr.do?clang=hr

Pravne radnje tužitelja

- zahtjev za EPN podnosi se na obrascu A
- obvezni sadržaj obrasca A (čl. 7. st. 2. Uredbe o EPN-u): a) imena i adrese stranaka i njihovih zastupnika te naziv suda, b) temelj sudske nadležnosti, c) prekogranična priroda predmeta (domicil stranaka u odnosu na državu suda), d) iznos tražbine (glavnica te, ako se potražuju, kamate, ugovorna kazna i troškovi), e) kamatna stopa (određena ili određiva), f) temelj zahtjeva (o kojem ugovornom odnosu se radi i dr. okolnosti), g) opis dokaza koji potkrepljuju tražbinu (samo opis, ne i njihova dostava) + potpis tužitelja ili njegovog zastupnika (vlastoručni ili u elektroničkom obliku, ako je u primjeni u konkretnoj državi članici)
- fakultativni sadržaj: dodatne izjave kojima se pojašnjava potraživanje i/ili kamate, Dodatak 1 (podaci za plaćanje sudskih pristojbi) i Dodatak 2 (volja tužitelja u pogledu postupanja suda u slučaju podnošenja prigovora protiv EPN-a – obustava postupka ili nastavak prema pravilima europskog postupka za sporove male vrijednosti ili redovnog građanskog postupka države suda porijekla)

- zahtjev se podnosi putem onog komunikacijskog sredstva kojeg je prihvatila država članica porijekla EPN-a
- Pravilnik o načinu podnošenja zahtjeva za izdavanje EPN-a i prigovora protiv EPN-a (NN, 124/2013.) – u papirnatom obliku, neposredno ili putem pošte
 - portal e-justice.europa.eu - obrasci, drugi zahtjevi ili očitovanja podnose se “u obliku podnesaka, telefaksom ili elektroničkim putem”
 - od 1. rujna 2019. svi odvjetnici (stečajni upravitelji, vještaci, tumači) dužni su, kad je to tehnički moguće, sa sudovima komunicirati putem sustava e-Komunikacije, a od 1. rujna 2020. i sve pravne osobe
 - međutim, s osobama s domicilom izvan RH ne možemo inzistirati na elektroničkoj komunikaciji (o elektroničkoj komunikaciji kao o obveznom načinu komunikacije s prvostupanjskim sudovima vjerojatno nismo obavijestili Europsku komisiju, s obzirom da taj podatak nije nigdje objavljen pa bi inzistiranje na elektroničkoj komunikaciji, kao što se to čini s domaćim osobama, kompliciralo, usporavalo i otežavalo prekograničnu naplatu novčanih tražbina, što bi bilo protivno cilju Uredbe o EPN-u, osim toga, dostavu sudskih pismena u inozemstvo reguliraju odredbe Uredbe o EPN-u i Uredbe 1393/2007 o dostavi, iz kojih proizlazi da se osobama s domicilom u državi članici različitoj od države suda ne može nametnuti elektronička dostava koja se potvrđuje “automatskom potvrdom dostave” /Uredba o dostavi takvu dostavu uopće ne poznaje, dok Uredba o EPN-u govori da se dostava izvršava prema nacionalnom pravu države u kojoj se izvršava dostava, a ne prema pravu države koja zahtijeva izvršenje dostave, s time da na dostavu elektroničkim putem koja se potvrđuje automatskom potvrdom dostave tuženik mora unaprijed izričito pristati/, a nije razumno zahtijevati da stranke sa sudom komuniciraju na način koji sudu u odnosu na njih nije dopušten)

Postupanje suda

- sud ispituje udovoljava li zahtjev za EPN uvjetima iz čl. 2. (područje primjene), 3. (prekogranični slučaj), 4. (dospjela novčana tražbina određenog iznosa), 6. (nadležnost) i 7. (obvezni sadržaj) te je li tražbina *prima facie* osnovana
- ECJ, C-215/11 – lista podataka iz čl. 7. Uredbe o EPN-u jest iscrpna, a ne minimalna te nacionalni sud ne smije pored tih podataka tražiti od tužitelja dostavu nekih drugih podataka ili udovoljenje nekim dodatnim pretpostavkama; kamate ne moraju biti dospjele do trenutka podnošenja zahtjeva – mogu se zahtijevati do isplate, ali njihov iznos mora biti barem odrediv (primjerice stopa koju polugodišnje utvrđuje nadležna institucija uvećana za određeni broj postotnih poena)
- ECJ, C-453/18 i C-494/18 – iako je lista obveznih podataka iscrpna, ista ne isključuje traženje podataka o odredbama potrošačkog ugovora koji su osnova utuženog potraživanja kako bi sud države porijekla mogao po službenoj dužnosti provesti nadzor eventualne nepoštenosti tih ugovornih odredbi (Direktiva Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima)

- sud zahtijeva dopune/ispravke na obrascu B – u roku kojeg sam odredi, ako zahtjev nema propisani sadržaj (čl. 7.), a tražbina nije očito neosnovana niti je zahtjev neprihvatljiv
- najčešći razlozi u praksi TS ZG – zahtjev nije popunjen na jeziku suda, sumnja u postojanje nadležnosti hrvatskih sudova, TS ZG nije stvarno nadležan, a nije jasno koji je od stvarno nadležnih sudova mjesno nadležan, punomoć, stranačka nesposobnost označenog tužitelja, nejasan iznos tražbine, nedostaje početni datum obračuna kamata i sl.

- sud zahtijeva izmjene zahtjeva na obrascu C – ako je zahtjev djelomično osnovan (č. 8. Uredbe o EPN-u - zahtjev sadrži sve potrebne podatke i tražbina je *prima facie* osnovana), sud poziva tužitelja da se u određenom roku očituje prihvaća li ili odbija da sud izda EPN samo u pogledu određenog dijela tražbine, uz upozorenje da ako odbije prijedlog, da će se zahtjev u cijelosti odbiti, ako tužitelj prihvati prijedlog suda, EPN se donosi samo u odnosu na dio početne tražbine, dok u pogledu ostatka, prema praksi TS ZG, sud ne donosi nikakvu odluku (smatra se da je u tom dijelu tužitelj povukao tužbu pa bi odluka o tome bila isključivo deklaratorne naravi, a kako je predmet okončan donošenjem EPN-a, rješenje o djelomičnom povlačenju tužbe je suvišno)
- primjeri iz prakse TS ZG - zahtijevana stopa zatezних kamata je previsoka prema primjenjivom materijalnom pravu, ne postoji nadležnost suda za sve tražbine za koje se traži izdavanje EPN-a (niti opća niti posebna, jer je roba isporučena u nekoj trećoj državi), ali postoji za neke od njih i sl.

- sud odbija zahtjev na obrascu D:

1) ako nisu ispunjeni zahtjevi iz čl. 2. (područje primjene), 3. (prekogranični slučaj), 4. (dospjela novčana tražbina određenog iznosa), 6. (nadležnost) i 7. (obvezni sadržaj – tu se najprije poziva na ispravak/dopunu) ili

2) je tražbina očito neosnovana ili

3) tužitelj u roku ne ispravi/dopuni zahtjev ili

4) se tužitelj u roku ne očituje na prijedlog suda za izmjenu zahtjeva za EPN ili isti odbije

➤ Protiv odbijanja ne postoji pravo žalbe, ali ne postoji niti *res iudicata* s obzirom da tužitelj može podnijeti novi zahtjev za EPN ili se koristiti nekim drugim postupkom za naplatu svoje tražbine

➤ Najčešći razlozi odbijanja zahtjeva za EPN na TS ZG:

1) **nenadležnost** - domicil tuženika u drugoj državi članici, a isporuka robe koja se želi naplatiti nije izvršena u RH /vidljivo iz pariteta naznačenog na dostavljenim računima tužitelja/ ili su usluge pružene u drugoj državi članici ili utužena usluga prijevoza nije izvršena u RH, što znači da roba niti je preuzeta na prijevoz niti je isporučena u RH pa nema nadležnosti niti po Uredbi Bruxelles Ia, niti po CMR Konvenciji

- **potraživanje naknade za pružene odvetničke usluge**, ako su iste pružene potrošaču (predmet ugovora jest izvan djelatnosti ili profesije osobe kojoj se usluga pruža), zbog posebne odredbe o nadležnosti iz čl. 6. st. 2. Uredbe o EPN-u, može se zahtijevati u okviru postupka EPN-a samo pred sudom države članice na području kojeg potrošač ima domicil (da se naplata tog istog potraživanja potražuje u okviru redovnog parničnog postupka, tužba bi se, sukladno odredbi čl. 17. st. 1. Uredbe Bruxelles Ia, mogla podnijeti i pred sudom države na području kojeg su predmetne usluge pružene)

- **potraživanje po osnovi doprinosa za sredstva zajedničke pričuve** – TS ZG najprije smatrao da se radi o zakonskom (izvanugovornom) potraživanju koje iznimno ulazi u područje primjene Uredbe o EPN-u (čl. 2. st. 2. d) al. 2.), da bi se nakon toga oglasio

nenadležnim, jer je domicil tuženika bio u Sloveniji, a nije postojala osnova za posebnu nadležnost suda u RH (tuženik nije potpisao međuvlasnički ugovor koji je sadržavao i sporazum o prorogaciji u korist hrvatskih sudova)

– ECJ, C-25/18 - za primjenu pravila o posebnoj nadležnosti iz čl. 7. st. 1. a) Uredbe Bruxelles Ia (u stvarima povezanim s ugovorom – prema mjestu izvršenja konkretne ugovorne obveze) postojanje ugovora nije pretpostavka, ali mora postojati obveza koju je jedna strana slobodnom voljom preuzela prema drugoj; novčane obveze koje se temelje na odnosu između udruge i njenih članova smatraju stvarima povezanim s ugovorom; do članstva u suvlasničkoj zajednici dolazi aktom dobrovoljnog stjecanja etažnog vlasništva i suvlasničkih dijelova na zajedničkim dijelovima nekretnine, tako da se obveza suvlasnika prema suvlasničkoj zajednici mora smatrati pravnom obvezom koja je preuzeta slobodnom voljom, bez obzira je li konkretni suvlasnik sudjelovao u donošenju odluke o visini pričuve; radi se o stvari povezanoj s ugovorom i to ugovorom o pružanju usluga upravljanja i održavanja nekretnine, budući da svaki suvlasnik, time što je postao i ostao suvlasnik, prihvaća da se na njega primjenjuje ukupnost akata kojim se uređuje ta suvlasnička zajednica – posebna nadležnost suda gdje su usluge pružene

2) tražbina očito neosnovana - tužitelj je kupac koji je isplatio kupoprodajnu cijenu, a navodno nije primio svu robu pa potražuje povrat kupoprodajne cijene u visini vrijednosti neisporučene robe, ali kako ne tvrdi da je ugovor prethodno raskinuo zbog neispunjenja, nema pravo na povrat kupoprodajne cijene, već na isporuku ostatka robe

3) zahtjev nije ispravljen u roku (jezik)

4) zahtjev nije u području primjene Uredbe o EPN-u – tužitelj već raspolaže ovršnom ispravom za naplatu predmetne tražbine (ovršna sudska odluka koja se, ako je rezultat kontradiktornog raspravljanja, izvršava sukladno Uredbi Bruxelles Ia, a ako se odnosi na nespornu tražbinu, primjerice presuda zbog ogluhe, može se izvršiti i sukladno Uredbi 805/2004 o uvođenju europskog naloga za izvršenje za nesporne tražbine ili ovršni javnobilježnički akt koji se može neposredno izvršiti sukladno čl. 2. c) i čl. 58. – 60. Uredbe Bruxelles Ia /vjerodostojna isprava koja je formalno sastavljena ili registrirana u državi članici porijekla i čija vjerodostojnost se odnosi na potpis i sadržaj te isprave i utvrđena je od strane javnog tijela ili drugog tijela ovlaštenog u tu svrhu, neposredno se izvršava temeljem potvrde nadležnog tijela/) – što s rješenjima o ovrsi koja u RH donose javni bilježnici? (ECJ, C-484/15 Zulfikarpašić i C-551/15 Pula Parking)

- zahtjev neće biti u području primjene Uredbe o EPN-u niti u slučaju kada se ne radi o građanskoj ili trgovačkoj stvari – čl. 2. st. 1. Uredbe o EPN-u – porezne, upravne i carinske stvari te odgovornost države za postupke i propuste u provođenju javnih ovlasti (*acta iure imperii*) nisu građanske/trgovačke stvari, u sumnji u svakom pojedinom slučaju tumačenje daje ECJ (vidi predmete C-29/76 LTU v. Eurocontrol, C-817/79 Nizozemska v. Rüffer, C-172/91 Sonntag v. Waidmann, C-271/00 Geemente Steenberg v. Luc Baten, C-2661/01 Préservatrice foncierè v. Nizozemska, C-265/02 Frauhil/Assitalia, C-292/05 Lechouritou)
- ECJ, C-551/15 Pula Parking (zahtjev za prethodnu odluku podnesen od strane Općinskog suda u Puli – Pola) – potraživanje trgovačkog društva u “vlasništvu” jedinice lokalne samouprave po osnovi naknade za izvršeno parkiranje na javnom parkiralištu, a koje nije kaznene naravi, nego predstavlja protučinidbu za pruženu uslugu, obuhvaćeno je područjem primjene Uredbe Bruxelles Ia, što znači da se radi o građanskoj/trgovačkoj stvari
- mišljenje nezavisnog odvjetnika Michala Bobeka od 26. studenog 2020. u predmetu C-307/19 Obala i lučice (zahtjev za prethodnu odluku podnesen od strane VTS-a) – naplata parkinga od strane trgovačkog društva čiji je jedini osnivač

jedinica lokalne samouprave može se smatrati stvari povezanom s ugovorom o pružanju usluga te stoga građanskom i trgovačkom stvari u smislu Uredbe Bruxelles Ia, jer ju ne karakterizira jednostrano izvršavanje javnih ovlasti jedne od stranaka tog ugovora, bez obzira što je pružatelja usluga osnovala javna vlast te bez obzira što je ovlaštenje za uređenje i naplatu parkiranja po svom izvoru javnopravno, a preneseno je na privatnopravni subjekt

– može li se isti zaključak protegnuti i na potraživanje naknade za prikupljanje i odvoz komunalnog otpada? (radi se također o usluzi ovlaštenje za uređenje i naplatu koje je po svom izvoru javnopravne naravi, a koje je preneseno na privatnopravni subjekt, uglavnom se radi o subjektima osnovanim od strane jedinica lokalne i regionalne samouprave, samo što ne postoji pravo izbora za korištenje te usluge, budući da su svi vlasnici/korisnici nekretnina dužni koristiti se tom javnom uslugom i istu plaćati prema jednostrano određenim cijenama)

- sud izdaje EPN na obrascu E - ako su ispunjeni uvjeti iz čl. 8. Uredbe o EPN-u, u pravilu u roku od 30 dana, ne računajući vrijeme koje je bilo određeno za ispravak/dopunu/izmjenu, s time da se tuženiku uz taj obrazac dostavlja i obrazac zahtjeva A, bez Dodataka 1. i 2. (nedostatnost obrasca u pogledu opisa kamata koje se potražuju)
- u EPN-u se tuženik obavještava da može platiti određeni iznos ili u roku od 30 dana podnijeti prigovor na obrascu F, koji mu se dostavlja u pravitku, ako ne podnese prigovor EPN postaje izvršan, a ako podnese prigovor tada će se postupak nastaviti pred nadležnim sudovima države članice porijekla prema Uredbi za ESMV ili u skladu s pravilima običnog građanskog postupka, osim ako tužitelj nije prethodno zahtijevao da se u tom slučaju postupak okonča (koja info tuženiku neće biti poznata, jer se nalazi u Dodatku 2. zahtjeva koji se tuženiku ne dostavlja)

- dostava EPN-a – u skladu s nacionalnim pravom države u kojoj se dostava izvršava pod uvjetom da ista ispunjava minimalne standarde iz čl. 13., 14. i 15. Uredbe o EPN-u, s time da se i dalje primjenjuje Uredba 1348/2000 o dostavi (čl. 27.) koju je danas zamijenila Uredba (EZ) 1393/2007 o dostavi sudskih i izvansudskih pismena u građanskim ili trgovačkim stvarima
- to znači da ako se EPN treba dostaviti u RH, dostava će se obaviti prema odredbama ZPP-a “o službenoj dostavi” (čl. 507.k st. 1. ZPP-a), budući da iste udovoljavaju minimalnim standardima iz čl. 13. – 15. Uredbe o EPN-u, a ako je dostavu potrebno izvršiti u drugoj državi članici, tada će naš sud postupati sukladno Uredbi o dostavi, s time da ako izaberemo mogućnost dostave putem nadležnog tijela za zaprimanje u državi izvršenja dostave, tada će to tijelo paziti da njihovo nacionalno pravo sukladno kojem izvršavaju dostavu udovoljava minimalnim standardima iz čl. 13. – 15. Uredbe o EPN-u – problemi nastupaju ako nije poznata točna adresa adresata u inozemstvu, s obzirom da za sada ne postoji mogućnost da se ista utvrdi

Pravne radnje tuženika

- na raspolaganju su mu dva pravna lijeka, prigovor kao redovni pravni lijek i zahtjev za preispitivanje EPN-a kao izvanredni pravni lijek
- prigovor se podnosi u roku od 30 dana od dostave EPN-a, u pravilu na obrascu F, koji se tuženiku dostavlja zajedno s EPN-om i obrascem A
- obrazac F ne sadrži razloge osporavanja, samo izričitu izjavu da se tražbina osporava te potpis tuženika/zastupnika
- učinci prigovora:
 - pravovremeni prigovor sprečava izvršnost EPN-a te se postupak nastavlja pred nadležnim sudovima države članice porijekla, prema odredbama Uredbe o ESMV ili odredbama ZPP-a za postupak povodom prigovora protiv platnog naloga, izuzev ako je tužitelj u Dodatku 2. naveo da u slučaju prigovora želi da se postupak okonča

- ECJ, C-144/12 - podnošenje prigovora nema učinak tzv. upuštanja u postupak u smislu čl. 24. Uredbe Bruxelles I (prešutna prorogacija) – tuženik nije dužan istaknuti prigovor nenadležnosti sudova države članice porijekla u prigovoru protiv EPN-a, već može i kasnije, ali svakako prije nego li se upusti u raspravljanje u redovnom građanskom postupku (na isti način hrvatski sudovi tumače podnošenje prigovora protiv rješenja o ovrsi temeljem vjerodostojne isprave)
- Nakon isteka roka za prigovor tuženik ima pravo pred nadležnim sudovima države članice porijekla podnijeti zahtjev za preispitivanje EPN-a u sljedećim izvanrednim slučajevima:
 - 1) ako je EPN dostavljen na jedan od načina iz čl. 14. Uredbe o EPN-u (dostava bez dokaza o preuzimanju od strane tuženika), a bez njegove krivnje EPN mu je uručen u roku koji mu nije omogućio da pripremi obranu pod uvjetom da postupi bez odgađanja (npr. član kućanstva ili zaposlenik koji je zaprimio EPN predao je isti tuženiku nakon proteka roka za prigovor)

2) ako je tuženik, bez svoje krivnje, bio spriječen u podnošenju prigovora protiv EPN-a zbog više sile ili zbog izvanrednih okolnosti pod uvjetom da postupi bez odgađanja

3) ako je EPN očigledno krivo izdan uzimajući u obzir zahtjeve koje propisuje Uredba o EPN-u ili zbog izvanrednih okolnosti

- točka 25. preambule Uredbe o EPN-u – preispitivanje EPN-a u izvanrednim slučajevima ne bi trebalo značiti da je tuženiku dana druga prilika za osporavanje tražbine, tražbina bi se trebala preispitivati samo po osnovama koje proizlaze iz izvanrednih okolnosti na koje se poziva tuženik, a izvanredne okolnosti bi mogle uključivati slučajeve u kojima se EPN temelji na lažnim informacijama koje su navedene u obrascu A
- ako sud odbije tuženikov zahtjev, EPN ostaje pravovaljan, a ako isti prihvati, EPN postaje "ništav" – prema čl. 507.lj ZPP-a protiv rješenja kojim se odlučuje o zahtjevu za preispitivanje EPN-a nije dopuštena žalba (??), a s obzirom da je zbog propuštanja roka za prigovor dopušten ovaj pravni lijek, nije dopušten prijedlog za povrat u prijašnje stanje

- praksa ECJ-a:
 - C-324/12 – propuštanje podnošenja prigovora u propisanom roku zbog pogreške u računanju rokova ne može se pripisati izvanrednim okolnostima, o kojima govori čl. 20. st. 1. b) i st. 2. Uredbe o EPN-u, već grešci (krivnji) zastupnika tuženika koja se mogla lako izbjeći, a dopuštanje preispitivanja EPN-a u tim okolnostima značilo bi davanje tuženiku druge prilike za osporavanje tražbine, čemu taj institut ne služi
 - C-119/13 i C-120/13 – dostava EPN-a izvršena na adresu s koje su tuženici prethodno odselili, u tijeku ovrhe EPN-a doznali su za njegovo postojanje i podnijeli zahtjev za izvanredno preispitivanje, međutim, ECJ ističe da u tom slučaju dostava nije izvršena u skladu s minimalnim standardima iz čl. 13. -15 . Uredbe o EPN-u pa da nije niti počeo teći rok za prigovor odn. da nije nastupila izvršnost EPN-a pa da nema mjesta podnošenju predmetnog izvanrednog pravnog lijeka (ukidanje potvrde ovršnosti)

- C-21/17 – EPN je dostavljen na točnu adresu, ali obrazac zahtjeva A, koji je dostavljen u prilogu, nije bio preveden na jezik koji tuženik razumije, a tuženik nije bio upozoren, obaviješću iz Priloga II Uredbe o dostavi, da može odbiti primitak pismena ako ne razumije jezik na kojem su pismena sastavljena, stoga da nije razumio akt kojim se je protiv njega pokrenuo predmetni postupak, a to je smatrao izvanrednom okolnošću, u smislu čl. 20. st. 2. Uredbe o EPN-u, koja je osnova za podnošenje zahtjeva za preispitivanje nakon izvršnosti – ECJ smatra da u tom slučaju dostava uopće nije uredno izvršena (dakle sve što se tuženiku šalje pa makar to bio i prilog EPN-a mora biti prevedeno na jezik koji tuženik razumije, a u svakom slučaju ga se mora obavijestiti da ako to nije tako, da može odbiti primitak svih pismena) te da treba ispraviti taj nedostatak i da će tek od tog trenutka početi teći rok za podnošenje prigovora, slijedom čega da nije nastupila izvršnost EPN-a i da nema mjesta korištenju instituta izvanrednog preispitivanja EPN-a

- C-245/14 – tuženik u zahtjevu za izvanredno preispitivanje EPN-a navodi da sud države porijekla nije bio nadležan za donošenje EPN-a, jer da su stranke sklopile sporazum o prorogaciji, prema kojem su nadležni sudovi države u kojoj on ima domicil, a kako tužitelj to nije naveo u zahtjevu za izdavanje EPN-a, to da je EPN izdan temeljem lažnih informacija tužitelja odnosno da je EPN očito krivo izdan uzimajući u obzir zahtjeve koje Uredba o EPN-u propisuje za nadležnost – ECJ je smatrao da je tuženik već u trenutku kada mu je dostavljen EPN s zahtjevom za njegovo izdavanje znao da je tužitelj prešutio postojanje sporazuma o prorogaciji te da je EPN izdao nenadležni sud, slijedom čega da je mogao i bio dužan iz tog razloga podnijeti prigovor, a kako nije, to da ne može iz tog razloga podnijeti predmetni izvanredni pravni lijek, jer bi to značilo da mu se daje druga prilika za osporavanje tražbine, što nije svrha tog instituta, stoga da se ne može smatrati da je EPN očito krivo izdan uzimajući u obzir zahtjeve Uredbe o EPN-u niti uzimajući u obzir neke druge izvanredne okolnosti, u smislu čl. 20. st. 2. Uredbe o EPN-u

- TS ZG – svega nekoliko zahtjeva za preispitivanje EPN-a, razlozi su uvijek faktično nezaprimanje EPN-a, za koji se po prvi puta saznaje tek u ovrsi – tuženik mora navode iz zahtjeva učiniti vjerojatnim pa ako ti navodi proturiječe ispravama u spisu i ničime se ne dokazuju, tada sud ne može prihvatiti zahtjev za preispitivanje EPN-a
- primjerice ako je dostava izvršena putem tijela za zaprimanje pismena u državi domicila tuženika i izvršena uručenjem određenom muškom zaposleniku tuženika, a tuženik tvrdi da nije primio EPN, jer da je isto vjerojatno presrela njegova bivša supruga s kojom je tada bio u brakorazvodnoj parnici, što ničim ne dokazuje, tada tuženik nije učinio vjerojatnim svoje navode

IZVRŠENJE

- EPN postaje izvršiv ako tuženik ne podnese prigovor u roku od 30 dana od dostave
- potvrda o izvršnosti izdaje se na obrascu G te se ista šalje tužitelju s primjerkom EPN-a
- EPN koji je izvršiv u državi članici porijekla priznaje se i izvršava u drugoj državi članici bez potrebe za proglašavanjem izvršivosti u posebnom postupku, pod istim uvjetima kao i izvršiva odluka koju je donijela država članica izvršenja – izvršenje je uređeno pravom države članice izvršenja (dostavlja se obrazac A, E i G te, prema potrebi, prijevod na službeni jezik države izvršenja)
- odbijanje izvršenja EPN-a: ako je isti proturječan ranijoj odluci ili ranijem nalogu, izdanom u bilo kojoj državi, koji ispunjava uvjete za priznanje u državi izvršenja, a postupak je pokrenut temeljem iste osnove i između istih stranaka, pod uvjetom da se proturječnost nije mogla istaknuti u sudskom postupku u državi članici porijekla ili je tuženik platio iznos dosuđen u platnom nalogu – ni pod kojim uvjetima nije moguće preispitivanje sadržaja EPN u državi članici izvršenja (čl. 22. Uredbe o EPN-u)
- obustava ili ograničenje izvršenja – ako je tuženik podnio zahtjev za preispitivanje EPN-a, sud države članice izvršenja može ograničiti izvršenje na zaštitne mjere ili uvjetovati izvršenje davanjem određenog osiguranja ili obustaviti izvršenje u izvanrednim okolnostima (čl. 23. Uredbe o EPN-u)
- u RH su za izvršenje EPN-a, za odbijanje izvršenja (obustavu ovrhe i ukidanje provedenih ovršnih radnji) i za obustavu/ograničenje izvršenja (odgodu ili ograničenje ovrhe) EPN-a nadležni općinski sudovi – TS ZG nije obaviješten od strane stranaka da su u odnosu na EPN-ove koje je on donio ikada korišteni ti instituti

*Train 2 EN4CE Project is being funded by the
European Union's Justice Programme (2014-2020)*

HVALA NA PAŽNJI

Pitanja?